

VYDÁVÁ MĚSTO VOLARY

MĚSÍČNÍK

ZDARMA

Volarský zpravodaj

ROČNÍK LIII

10

ŘÍJEN 2024

South Bohemia Classic

Slavnostní ocenění jihočeských policistů

Světa nad bunkry

Američané u pomníku Charlese Havlata

foto JP, SK (5, 6)

Foto měsíce

18. 9. 2024 proběhlo v Radničním sále slavnostní ocenění policistů a občanských zaměstnanců Územního odboru policie Prachatic. V rámci ceremoniálu byla z rukou ředitele Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje brig. gen. Mgr. Bc. Ludka Procházky oceněna pamětní mincí Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje paní Milena Sipplová za záchranu lidského života. Paní Sipplová v říjnu 2023 svým profesionálním zásahem poskytla první pomoc řidiči vozidla, který za jízdy zkolaboval.

O naději v nás

Tentokrát jsme měli štěstí. Ale bylo to jen o fous. Volarský potok sice umí zamotat hlavu, někdy i natropit pořádnou škodu, leccos poničit, ale naštěstí nedokáže bořit domy. A i množství vody v něm tentokrát nepřekročilo únosnou míru. Jinde takové štěstí neměli. Po základy smetené domy, zničená infrastruktura. A bohužel i zmařené životy. Desítky, či spíše stovky příběhů o naprosté beznaději a zoufalství. Příběhy o lidech, kterým zůstalo jen to, co měli na sobě. Ani o chlup víc.

To vše se však odehrává možná až stovky kilometrů od nás a mohlo by se zdát, že se nás to netýká, protože my jsme tentokrát měli kliku. Týká se nás to více než si myslíme.

Když v dobách dávno minulých shořela někomu chalupa a přišel o všechno, sešla se celá vesnice, postavila mu nový dům a každý dal něco ze svého. Ten židli, další kabát a jiný třeba kozu. A i ti, kteří s dotčeným byli znesváření a měli mnoho důvodů škodolibě se tetelit. Ale věděli, že když odvěký zákon vzájemné pomoci poruší, přestane časem platit. A až jednou oni budou stíženi nějakým neštěstím, zůstanou osamoceni.

Dnes již takto neuvažujeme. Onen pragmatický původ vzájemnosti se u většiny z nás totiž přetavil v přirozenou a spontánní potřebu nebýt lhostejný k utrpení a neštěstí druhých. Někdo přiloží ruku k dílu, jiný pomůže finančně. Lidem, které jsme v životě neviděli, obcím, o nichž jsme nikdy neslyšeli. A tak vedle tragických příběhů můžeme naštěstí sledovat i ty o velké solidaritě napříč celou republikou. A i mimo ni. Nejen ve fyzické a finanční pomoci. Ale v neposlední řadě ve sdělení, že v tom nejsou sami, že to společně zvládneme. Že odvěký zákon o pomoci sobě navzájem stále platí.

Od povodně uplynulo více než čtrnáct dní. Volarský potok si opět poklidně protéká městečkem. Ale naši pomoci je stále potřeba. A hodně dlouho ještě potřeba bude. Možností je mnoho. Snadno naleznete způsob. A tím, že pomáháme druhým, pomáháme i sobě. Třeba vědomím, že ani my nezůstaneme v neštěstí nikdy sami. Že naděje umírá poslední. A jsme-li tu my, tak neumírá nikdy.

Martina Pospíšilová, starostka

ZPRÁVY Z RADY MĚSTA VOLARY

ZM vydává s účinností od 1. 10. 2024, ve znění předloženého návrhu Obecně závaznou vyhlášku Požární řád města Volary.

ZM rozhodlo o schválení návrhu Dodatek č. 3 ke Smlouvě o dílo na akci: „Volary – ul. 5. května – rekonstrukce vodovodu a kanalizace“ a „Modernizace komunikací II/141 a III/14136 průtah Volary – SO 103 – Chodník podél silnice III/14136“, mezi městem Volary a společností ZNAKON a.s. z důvodu prodloužení termínu dokončení díla.

Kompletní výpisy najdete na webových stránkách města.

- **PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ**

Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498

- **UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. ŘÍJNA 2024**

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ ■ periodický tisk územního samosprávného celku ■ vydává Město Volary ■ redakce: KIC Volary, Náměstí 25, 384 51 Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Názory redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů. ■ Redakce si vyhrazuje právo na úpravu délky textů, za původnost a obsahovou správnost ručí autor. ■ Vychází v nákladu 1 650 ks vždy první týden v daném měsíci. ■ Reg. č.: MK ČR E 12494 ■ Grafické zpracování a tisk: PaedDr. Zdena Černá. ■ Kresba na titulní straně Jakub Rákosník.

Krajské volby ve Volarech

Krajské volby v Jihočeském kraji vyhrála ODS se 47,51 %. Druhé Ano získalo 24,13 % a jako třetí se umístila koalice Stačilo!. Více stran se do krajského zastupitelstva nedostalo. Ve Volarech tomu bylo tradičně jinak. Zvítězilo Ano s 33,52 %, druhá ODS měla 31,91 % a pro Stačilo! se rozhodlo 7,2 % Volarských. Ti by do krajského zastupitelstva poslali ještě Jihočechy, za které kandidovala starostka města Martina Pospíšilová. Jihočeši zde posbírali 7,64 % hlasů. Ve Volarech alespoň jeden hlas získalo celkem čtrnáct subjektů, nejbližší se pěti-procentní hranici, tedy pouze ve Volarech, přiblížilo uskupení Společně pro jižní Čechy, za které kandidoval ředitel ZUŠ Volary Vít Pavlík.

Jestliže celorepubliková účast ve volbách dosáhla 32,91 %, na jihu Čech na tom byli s 36,66 % o něco lépe. Ve Volarech samotných však volby příliš netáhly a k urnám se vypravilo pouze 23,69 % voličů. Což je ještě o dvě procenta méně, než při předchozích krajských volbách v roce 2020. Nižší účast byla v rámci okresu Prachatice, ve kterém volilo 35,55 % oprávněných voličů, jen ve Zbytinách a v Horní Vltavici.

Nový školní rok
v Mateřské škole Volary

Začátek školního roku v mateřské škole je důležitý pro děti, rodiče i učitelky. Děti se seznámily s novým prostředím, některé si maličko poplakaly, ale přišly na to, že ve školce je čekají každé ráno paní učitelky s kamarády.

V září proběhlo adaptační období, ve kterém se snažíme novým dětem, které přicházejí poprvé do mateřské školy usnadnit odloučení od rodičů. V prvním zářijovém týdnu se uskutečnila informační schůzka pro rodiče, na které jsme přítomné seznámili se školním řádem, školním vzdělávacím programem, provozem a zodpověděli na pár otázek, které měli rodiče připravené.

Tradiční první akcí je návštěva Volarského muzea, do kterého se děti se svými učitelkami vypravily.

V říjnu opět vítáme čtenáře a budeme pokračovat ve spolupráci se starší generací našeho města. Máme pro děti po celý školní rok naplánovanou divadla, výukové programy, spolupráci s místními organizacemi, projektové dny i týdny a pokusíme se zapojit do nových celoročních projektů.

Fotogalerii máme k dispozici na webových stránkách mateřské školy a pravidelně vás budeme informovat o dění zde ve Volarském zpravodaji.

Za celý kolektiv přejí dětem krásně strávené chvíle v mateřské škole.

Michaela Dědičová, ředitelka MŠ Volary

Je to tady!

Skautský rok jsme přivítali moc hezky. Ještě než začala škola, tedy víkend mezi srpnem a zářím, jsme se vydali na větší cestu – vyrazili jsme do Novohradských hor. Spaní na základně Švýcarský dům bylo perfektní, připadali jsme si jako knížata, kterým po léta tento výletní dům sloužil. A tento pocit ještě posílila prohlídka Tereziina údolí. Pěkné Láznice, prastaré stromy, pustý a již před stovkou let povodněmi zničený Modrý dům,

starobylá tvrz Cuknětejn, příroda krásná, i když natolik odlišná od té naší, šumavské, a nakonec vodopád, který v šíleném horku byl i příjemným osvěžením. Osvěžení pak završilo i koupání v nedalekém rybníku Gabriel. Už jeho jméno je takové temné, a rašelinná voda v něm tento dojem jen podtrhovala, ale bylo fajn se v něm zchladit. Večery pak korunovaly ohničky, velký slavnostní i menší s opékáním a veselými hříč-

kami. Že se nám nechtělo domů je asi logické, ale nadchlo nás plánování toho, co všechno můžeme letos zažít. Plánů je tolik, že na ně asi celý rok stačit nebude, tak jsme sami zvědaví, co všechno se podaří uskutečnit. O všem vás budeme informovat, abyste mohli být i na dálku tak trochu s námi.

A kdo by chtěl, může samozřejmě vše zažít s námi, stačí jen přijít.

Tak se těšíme!

Brigáda v pískovně

Na schůzce jsme si naplánovali, že letos co nejdříve vyrazíme do naší pískovny, kde se snažíme upravit prostředí, aby zde mohl žít opět ohrožený motýl modrásek černolímý, a protože byly nádherné (no možná až trochu moc horké) dny, rozhodli jsme se pro práci v pískovně již druhou sobotu v září. Jenže ouha! Počasí se najednou změnilo, z vedra byla zima, a co horšího ... obloha

jakoby se prorhla a dešť se jen lil. Docela dlouho jsme doufali, že se počasí umoudří, ale nestalo se tak. Naopak vypukly povodně, které se sice našemu městu vyhnuly, ale přece jen – skaut musí být na vše připraven. A tak namísto brigády v pískovně se uskutečnila akce v klubovně. Oprášili jsme své zdravotnické znalosti, zkoušeli si rychlou evakuaci i přenos zraněných. Byla při tom

spousta legrace, vždyť šlo jen o nácvik, ale víme, že „kdyby něco“, budeme vědět, jak se zachovat. A protože vše probíhalo v neděli, nechyběl ani společný oběd a spousty a spousty her.

A do pískovny se vypravíme v říjnu, snad nám tentokrát počasí bude více přát.

Volarští skauti

9. 10. 2024 od 18:00, knihovna Volary

Libor Drahoňovský:

**Autostopem
rozmanitou
Sýrií**
cestovní beseda

vstupné dobrovolné

Ohlédnutí za letními prázdninami s Domečkem

Letošní prázdniny se nám podařilo pro děti zajistit program téměř na celé prázdniny vyjma prvního týdne v červenci, kdy jsou dva dny státní svátky a jeden týden pro děti připravil příměstský tábor TJ Tatran Volary, kde skvěle fungovala domluva termínu společně s námi právě tak, abychom společnými silami rodičům nabídli program na celé prázdniny. Za což bych ráda ještě touto cestou poděkovala.

Domeček rodičům připravil čtyři příměstské tábory, z toho tři byly ve spolupráci s Plaveckým bazénem Volary, kde už tato skvělá spolupráce funguje nějaký čas, a dva pobytové tábory. S velkou radostí můžeme oznámit, že všechny tábory se nám podařilo kapacitně naplnit.

8. 7. – 12. 7.

příměstský tábor „Cyklo sportáci“ – Tour de Šumava – NOVINKA

Společně se nám podařilo za týden najezdit na kole krásných 200 km. Podívali jsme se na spoustu krásných míst v okolí Volar. A svoje nožičky a zadečky jsme po každé trase náležitě opečovali v plaveckém bazénu ve Volarech.

15. 7. – 19. 7.

příměstský tábor „Sportáci I“ – Brawl Stars

Tento týden nám přálo počasí, takže jsme ho strávili jak jinak než pořádnými vodními radovánkami. Celý tábor se uskutečnil v prostorách plaveckého bazénu Volary a v jeho okolí. Sportovali jsme, užívali jsme si mnoho zábavy ve vodě i mimo ni. Děti za své úkoly sbíraly Brawl postavičky do svého Brawl pasu. A nechyběl ani výlet do Prachatic na oblíbené koupaliště Hulák.

29. 7. – 2. 8.

příměstský tábor „Šikulové“ – NOVINKA

Velice pestrý program čekal na děti, které rodiče přihlásili do tohoto tábora. Vyřádělo se, hrály se pohybové, ale i deskové hry. Děti vyrazily do Stožce na výlet, kde na ně čekal připravený program od NP Šumava. Navštívily i plavecký bazén ve Volarech.

4. 8. – 10. 8.

pobytový tábor „Sportáci na Lipně“ – Olympiáda – NOVINKA

Celý týden se nesl ve znamení olympijských her. Děti si vyzkoušely starověké olympijské hry, soutěžilo se v disciplínách: hod diskem, hod oštěpem, běh v brnění, trojskok a nesměl chybět ani starověký souboj, který neodmyslitelně k těmto hrám patří.

Vyrazily i na výlet na kolech kolem Lipna. Jeden den byl věnovaný i současným hrám. Disciplíny byly: golf, vrh koulí, u-rampa, ping pong a děti si vyzkoušely i střelbu. Ke každému táboru patří i noční bojovka, tak ani ta nemohla chybět. Na jeden den si děti vyzkoušely, jaké to je sportovat s nějakým omezením. A každou Olympiádu zdobí i moderní pětiboj, tak byla jedinečná možnost si vyzkoušet i tuto krásnou disciplínu.

A závěr tábora zakončila samozřejmě diskotéka, kterou si všichni parádně užili.

12. 8. – 16. 8.

příměstský tábor „Sportáci II“ – Pirátský týden

Celý týden jsme sbírali za splnění úkoly pirátské zlatáky do truhly. Lovili jsme zlatáky, pluli na pirátské lodi. Vyrobili jsme si pirátskou loď. Jeden den nás čekala pirátská cyklo výprava podle mapky od piráta. Štafetový závod o vzkaz v láhvi. A také nás čekala stezka plná úkolů, kterou s námi šla i pirátka Evelína. Celý týden jsme byli ve volarském bazénu, v jeho okolí, ale nakoukli jsme i do prostor Domečku, tělocvičny a byly i výlety byly v okolí Volar. Byl to opravdu krásný a pestrý týden.

17. 8. – 25. 8.

pobytový tábor „Partáci“ v Hollywoodu

Byl to týden strávený s kamarády plný zábavy, napětí a srandy na téma „Festival na Lipně“.

Co děti čeká v novém školním roce v Domečku

Nabídku kroužků už jistě všichni dostali, ale pokud by se náhodou tak nestalo, tak ji určitě najdete na našich webových stránkách [www.ddmprachatic.cz/krouzky/organizuje DDM Volary](http://www.ddmprachatic.cz/krouzky/organizuje/DDM%20Volary). Nabídka je pestrá a můžete vybírat z 30 kroužků. Letos máme i několik NOVINEK: Němčina hrou pro děti 1. stupně ZŠ, Němčina pro dospělé, Florbal – začátečníci, Klubko, Školička. Většina kroužků začíná od října a všichni vedoucí se už moc těší.

Ráda bych ještě zmínila, že v Domečku máme nově vybudované chlapecké a bezbariérové záchody. Celý tento projekt financoval Jihočeský kraj.

KULTURNÍ PŘEHLED

ŘÍJEN 2024

středa

9. 10.

18:00

AUTOSTOPEM ROZMANITOU SYRIÍ

KNIHOVNA

Během téměř měsíc trvajícího putování zdokumentoval Libor Drahoňovský nejen život místních obyvatel, ale také jedinečné pamětihodnosti, z nichž mnohé již nestojí. Při promítání kromě starobylých měst Damašku, Aleppa a Bosry spatříme i nádherné rozvaliny starověkého města Palmýry, mohutné křížácké hrady a dávné kláštery.
cestopisná beseda, vstupné dobrovolné

čtvrtek

17. 10.

16:00

ZLATOVLÁSKA

SÁL KINA

Klasický příběh tentokrát v provedení Divadla Natalie Venturové. A jako vždy zvítězí dobro nad zlem, láska nad hamižností a laskavost nad nenávisť a závistí.
divadelní představení pro děti, vstupné 50 Kč

sobota

19. 10.

19:00

SORRY..., BABY!

SÁL KINA

Ochotníci DK ČKS k nám přijíždí s volným pokračováním kultovní „chilli“ komedie LOVE..., SORRY! nejen o sexu a vztazích on-line i off-line. Laskavě nekorektní komedie ze života jedné firmy. Příběh pokračuje!!! Nové situace, nové postavy, nové emoce. Jakákoliv podobnost postav hry, jejich příběhů a situací s reálnými osobami, příběhy a situacemi není čistě náhodná!
divadelní představení, vstupné 90 Kč

Připravujeme

pátek

1. 11.

19:00

TRAVESTI SHOW TECHTLE MECHTLE – NAROZENINOVÁ SHOW

SÁL KINA

Na počest Jeanette Schmid, slavné rodačky z Volar!
zábavné představení, vstupné 490 Kč

středa

6. 11.

17:00

JEANETTE BARONESS LIPS VON LIPSTRILL

DŮM Č.P. 143 V UL. 5. KVĚTNA,
GALERIE

Slavnostní odhalení pamětní desky a vernisáž výstavy věnované stoletému výročí narození světově proslulé volarské rodačky Jeanette Schmid.

pátek

22. 11.

18:00

JAN LAKOSIL: TAJEMSTVÍ ŠUMAVSKÝCH BUNKRŮ

RADNIČNÍ SÁL

Prezentace nové knihy Jana Lakosila, která je komplexním průvodcem šumavským lehkým opevněním se stovkami dobových fotografií a reprodukcí dobových dokumentů.
přednáška, autogramiáda, vstupné dobrovolné

více na www.kic-volary.cz nebo na tel.: 602 138 498
předprodej vstupenek v Infocentru: Náměstí 325, Volary

**DK ČKS UVÁDÍ DIVADELNÍ HRU
JAROMÍRA HRUŠKY**

SORRY...,

... BABY!

**Volné pokračování kultovní "chilli" komedie
nejen o sexu a vztazích online i offline**

Sál kina Volary

19. 10. 2024 - 19:00

vstupné 90 Kč předprodej v infocentru

KDYŽ SE VALÍ VELKÁ VODA

S volarským místostarostou Bohuslavem Kubem jsem si rozhovor pro Volarský zpravodaj domlouval již dlouho. Měl jsem připravená témata a otázky, které mi připadaly zajímavé. Ale buď nebyl čas, vhodný okamžik nebo se našlo aktuálnější téma. Až to šlo nakonec ráz na ráz bez nějaké přípravy. Otázky doslova připlavaly. A nezajímavé povídání to rozhodně nebylo.

Informace o tom, že přijde nějaká velká voda, jsme tentokrát měli několik dní dopředu. Jak tento čas využila povodňová komise?

Předně jsme oprášili povodňové plány, které jsou po každé události aktualizovány a upravovány, objeví-li se nějaký nedostatek či lepší řešení. Od středy jsme s panem Valíčkem připravovali informační systém, sms zprávy, maily, adresáty. Domlouvali jsme se s hasiči a s technickými službami mimo jiné na přípravě pytlů s pískem a dalších ochranných prvků.

Volary mají zásobu pytlů?

Technické služby mají zásobu, která by podle zkušeností měla stačit v případě vylití potoka na tu základní ochranu.

Je třeba mít na paměti, že svůj majetek by si měl každý zajistit sám. Hasiči pak reagují na aktuální ohrožení majetku při vylití potoka. Je-li nějaké přímé ohrožení, vyjedou, nasadí čerpadla, vybudují stěnu z pytlů nebo zvolí jiné opatření. Není v jejich možnostech preventivně zabezpečit každý vodou potenciálně ohrožený dům. Hasiči ani Technické služby nejsou primárně určeni k tomu, aby všem dopředu rozdávali nebo dokonce rozváželi pytle s pískem. Volary nejsou typická záplavová oblast a ohrožená je jenom malá část města, v podstatě několik domů kolem potoka. Není to jako v obcích, kde protéká řeka a budují se protipovodňové stěny a podobně.

Dobře, dovedu si představit, že je v silách každého mít někde v kolně, v garáži nebo na půdě složených třeba svých deset pytlů. Ale kde seženu narychlo písek? A mít ho stále složený někde na zahradě asi zrovna nechci?

To je dobrá otázka. Majitelé neohroženějších domů okolo potoka to tak mnohdy mají. Je k dispozici dost pytlů na to, aby byl v případě potřeby v kritických místech navýšen břeh potoka. Ona taky byla tato povodeň jiná tím, že byl čas na přípravu. Jinak je to většinou záležitost rychlých přívalových deštů. Ale asi by bylo dobré vědět dopředu, kam si můžu pro písek dojet. Nebude to úplně jednoduché, protože podobná situace může přijít za týden, ale třeba i za patnáct let. Asi je užitečné se o tom pobavit.

Použily se všechny připravené pytle?

Nebylo ani třeba. Ti, kdo Volarský potok

již znají, si majetek zabezpečili sami a voda nedosáhla kritické hladiny.

Připravovali jste nějaká opatření v terénu?

Od pátku jsme s velitelem hasičů objížďali všechna krizová místa na Volarském potoku a na rybnících a ta pak přibližně každé dvě hodiny monitorovali. Jakmile jsme se dozvěděli o hrozbě extrémních srážek, prošli jsme celé koryto potoka. Upustil se Pivovarský rybník, aby zachytil více vody. Na Chlumu se vyčistila klec pod rybníkem, kde řadí bobr, aby nebyla ucpaná a voda nešla přes silnici. Kontaktovali jsme lidi a firmy s potřebnou technikou, traktory, bagry a podobně, aby byli k dispozici.

Jsou na potoku nějaká měřidla?

Jak na potoku, tak na Vltavě jsou hlásiče stavu vody, které nám v centimetrech hlásí, jaký je stav. V případě překročení nějakého povodňového stupně automaticky odesílá esemesky.

Jaká jsou ve Volarech krizová místa?

Jedno je u restaurace U Potůčku, v místě, kde je potok sveden pod vozovku. Tam hrozí vylití, pokud voda dosáhne nějakých sto centimetrů. Dalším je rybníček v kasárnách. Pak Planerův Dvůr. Kontrolujeme i Pivovarský rybník, jestli nepřetéká. A hlídat je třeba Soumarský most, jestli je vyklizený a zabezpečený. Aby se tam nic nestalo.

A stalo?

Ze Soumaráku převáželi hasiči do Lenory skupinku asi pětadvaceti lidí, která tam uvízla a jednoho člověka, který si tam byl zkontrolovat svůj majetek a zůstal tam viset. Jinak naštěstí ne. Hasiči odčerpali vodu z nějakých sklepů a z garáže, ale to je při každém větším dešti.

Dosáhl někde potok třetího stupně?

Ne, i když chyběly jen asi dva centimetry.

A když je třetí stupeň, tak jde voda z koryta?

Několik málo centimetrů nad třetím stupněm.

V úvodu jste zmínil, že máte dopředu připravené esemesky. Komu a v jakém znění?

Například při dosažení prvního stupně se ohroženým adresám v blízkosti potoka rozesílá esemeska s upozorněním hrozícího nebezpečí s žádostí o odklizení materiálu na březích potoka a zajištění nemovitostí. To se týká pěti nemovitostí.

Při třetím stupni se občanům rozesílá upozornění dosažení třetího stupně, telefonní kontakty na povodňovou komisi a kontakt na pomoc v krizové situaci.

Jaké je složení Povodňové komise?

Starostka a místostarosta, tajemník, za životní prostředí pan Valíček, který je mimochodem jeden z té pětičky, kterým se rozesílá ono upozornění při dosažení prvního stupně, ředitel technických služeb a vedení hasičů.

Stalo se, že voda vzala nějaké dříví či předměty a hrozilo ucpání koryta?

Vzadu za Starým městem se uvolnila velká roura z probíhající rekonstrukce Mlynařovické ulice a položila se přes potok. Tam jsme na upozornění povolávali hasiče. Vytáhnout se jí nepodařilo, ale přivázali ji ke stromům, aby nezpůsobila škodu.

Problémovým místem je ta část potoka, která se nachází pod vozovkou od restaurace U Potůčku po autobusové nádraží. Provádějí se tu nějaké kontroly?

Provádějí, hasiči to pravidelně procházejí a případně čistí.

Jak vypadal váš povodňový víkend?

Telefonování, objížďení a kontrola prob-

lémových míst a neustálé sledování aplikace, kde je zobrazen aktuální stav vody ve Vltavě i ve Volarském potoce, a reakce na to.

Volarský potok reaguje velice rychle. Začne-li pršet, hned se rozvodní, ale když přestane, voda jde rychle dolů. Víme tedy, kdy půjde nahoru a kdy dolů.

A co Vltava? Byly nějaké škody na Soumarském mostě?

Nemám žádné informace o škodách. Tam jsou na to zvyklí, věděli to dopředu a na vodu se připravili. Co mohli, odvezli, nebo vytažili do výšky.

Zmínil jste sledování průtoku vody na Volarském potoce. Kde lze tyto informace najít?

Já na to mám aplikaci, ale lze je najít na webové stránce pocasi-volary.cz. Jsou i další stránky, kde jsou uvedena kompletní data. Ale je třeba mít v patrnosti, že je-li na nějakém čidle třeba první stupeň, neznamená to, že se nemůže nic stát. Že někde není v potoce padlý strom a podobně. Proto je nutný i fyzický monitoring.

Vyplývalo z poslední povodně nějaké poučení pro příště?

Třeba, že když vyčistíme koryto Volarského potoka v té části, než jde pod silnici od nánosů písku či kamení, tak získáme další rezervu a spíš ochráníme Českou ulici. Takže na tom se bude pracovat.

A pak již nastolená otázka pytlů a písku pro veřejnost. Aby lidé měli šanci si je zajistit a věděli kde.

A co dodat na závěr?

Rozhodně je třeba poděkovat všem firmám s technikou a Technickým službám, které držely po celou tu dobu pohotovost a byly k dispozici.

A především hasičům. Ti si zaslouží obdiv. Jak svým nasazením a profesionalitou, tak v nejednu chvíli i nutnou dávkou odvahy.

Jaroslav Pulkrábek

Bezva prázdniny pro děti a jedinečná dovolená pro teenagery

Letošní druhý partácký tábor se konal v duchu Hollywoodu od 17. 8. do 25. 8. 2024 na táborové základně v Nové Peci. Hodně dětí jelo na svůj první pobytový tábor a musíme říct, že to všech 60 táborníků zvládlo na jedničku. Jeli jsme do Hollywoodu na filmový festival. Čekal nás souboj s filmovými studii o nejslavnější zlatou sošku OSCARA. Užili jsme si famózní galavečer, děti se prošli po červeném koberci. Byl to týden plný dobrodružství, zábavy a nezapomenutelných momentů, jak pro nás, tak pro děti. Natočili jsme partácký film, udělali si Hollywoodský chodník slávy. Hlavním úkolem při hraní v týmech bylo získat vstupenky na důležitý galavečer. Děti musely vysoutěžít vstupenky jak pro sebe, tak i pro své oddílové vedoucí. Úkoly byly někdy dost záhadné, třeba rozluštit tajnou zprávu v morseovce nebo rozhořet finskou svíci na tři sirky. Děti šly do všech úkolů odhodlaně a s nadšením. Viděli to i rodiče, kteří každý večer dostávali rychlé informace a pár fotek z daného dne. Z těchto fotografií bylo patrné, jak jsou děti soutěživé a chtějí se svým týmem zvítězit.

Za zpestření našeho táborového týdne chceme poděkovat paní starostce Martině Pospíšilové, která společně s panem místostarostou Bohuslavem Kubem přijela za námi. Dovezli s sebou nanuky a interaktivní hru, která bavila nejen děti, ale i nás dospělé.

Dále bychom chtěli poděkovat policistům Obvodního oddělení v Horní Plané, kteří nám prezentovali akci Bezpečně na vodě. Společně s policisty nás navštívili hasiči z Černé v Pošumaví, kteří nás svezli na člunech a poté nám ukázali záchranu tonoucího. I naši volaští hasiči si našli ve svém nabitém programu chvíli a přijeli nám předvést ukázkou zásahového hasičského auta, jeho vybavení, a připomenout, že je dobré mít respekt před ohněm.

Také jsme měli možnost poznat Jakuba Rákosníka, který ukázal dětem, že i ten, co říká, že neumí kreslit, nakonec dokáže velké věci. Děti kreslily postavíčky z filmu v Hlavě.

Další důležitou skupinou, bez které by tábor nebyl stoprocentní, jsou naši sponzoři. Chceme tímto poděkovat panu Tomáši Zámečnickovi, paní Evě Klementové a panu Josefu Václavíkovi.

A za mě, hlavního vedoucího tábora Partáci, chci poděkovat vám, dětem, že vás máme a jedete s námi. Také vám, rodičům, že nám vaše děti svěříte. A velký, ten největší dík patří všem těm, co ve svém volnu ať prázdninovém (praktikantům) nebo o své dovolené (vedoucí, zdravotník a noční služba) ani na chvíli nezaváhají a jedou (Páta, Kája, Peťa, Lenka, Káťa, Káťa, Adam, Martin, Lúca, Pepa a Leoš). Vám chci poděkovat za skvělou práci, zodpovědnost a hlavně za úsměvy spokojených, unavených, a někdy i špinavých dětí.

Všem moc děkujeme a těšíme se na příští rok!

Ahoj Máca a vaši Partáci

Ještě pár vět k příštímu táboru Partáci 2025! V příštím roce letní tábor Partáci nepojede pod záštitou DDM Volary. Dům dětí a mládeže s námi ukončil spolupráci.

My se budeme snažit vás co nejdříve informovat o tom, kde a kdy příští tábor bude.

Dejte nám prosím čas,

sledujte nás na: **Fb: @ltpartaci**

Instagram: @lt_partaci

Knižní novinky

Beletrie

Klíma Josef: Milost, pane prezidente

Prezidentské milosti vždycky vzbuzovaly ve veřejnosti malá zemětřesení, bez ohledu na to, kdo byl prezidentem. Sám jsem ve svém životě reportéra narazil na řadu případů, kdy si dodnes nejsem jist, zda bych milost udělil, nebo ne, být prezidentem. Soubor kriminálních povídek známého českého reportéra a investigativního žurnalisty. Texty jsou inspirovány skutečnými událostmi.

Březina Jiří: Labuť a lovec

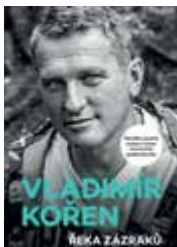
Prehistorický poetický příběh s mytickým pozadím je zasazený do šumavské krajiny a vypráví o střetu původních lovců s nově příchozími zemědělci a pastevci. Příběh z dob mezolitu prostoupený mytologií.

Kořen Vladimír: Řeka zázraků

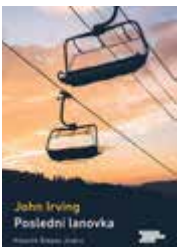
Podtitul: **Povídky psané zralou rukou čerstvého padesátníka**

S touto knihou otevřete vnitřní svět moderátora oblíbeného televizního pořadu Zázraky přírody Vladimíra Kořena. Dvanáct strhujících povídek vás jako řeka provede padesáti lety života. Mění se kulisy, lidé i pocity. V detailech a s otevřeností, kterou nenajdete v bulvárních novinách, kterou nevidíte v televizních zprávách.

Irving John: Poslední lanovka

Patnáctý román Johna Irvinga je monumentální rodinná sága, čtivý a dramatický příběh s duchařskými prvky.

Štífer Jan: Krajina roztavených zvonů

Ve vyprávění sedmi mužů se odvíjí pohnutý příběh prorůstající dvěma staletími. Lékař v roce 1832 se připravuje na důležitou životní zkoušku, když do Čech přichází dosud nepoznaná epidemie. Chlapec v roce 1955

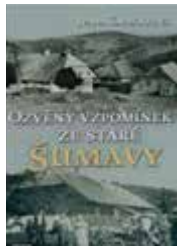
pátrá po tom, co se v jeho rodině přihodilo na konci 2. sv. války. Nejmladší generace se chce odpoutat od společenských konvencí a zařadit se po svém.

Kniha jako rodokmen, slova jako most mezi generacemi. Vstupte na něj... a kráčejte opatrně.

Naučná

Šafránková Ivana: Ozvěny vzpomínek ze staré Šumavy

Volně psaná kronika autorčina praděda Václava Voldřicha, panského pilaře ze Zdíkova, a jeho početných rodinných příslušníků i potomků, zahrnuje časové období přibližně od roku 1830 do roku 1900. Hlavní vypravěčkou je autorčina babička, Voldřichova dcera Františka, a také její syn, kapelník Karel Polata, který všechny příběhy zaznamenal. Kromě rodinných historek jsou tady i další zajímavé a pozoruhodné příběhy tak, jak se udály v průběhu let ve Zdíkové a okolí.

Ackermanová Jennifer: Co sova ví

Podtitul: **Nové poznatky o nejtajemnějších ptáčích světa**

Publikace informuje o říši dravých nočních ptáků s řadou aktuálních poznatků o chování, či biologii sov. Sovy poutají pozornost lidí po staletí. Naše fascinace těmito uhrančivými ptáky byla poprvé doložena před více než 30 000 lety na jeskynních malbách v Chauvet v jižní Francii. Náš obdiv k sovím obličejům s lidským výrazem, tichému letu a nočnímu způsobu života neutuchá a dnes sovy napříč kulturami vnímáme jako symbol moudrosti a intuice.

Jandečková Václava: Akce Kámen

Nakreslil: **Kocián Michal**

Tento populárně-naučný komiks přibližuje téma komunistických zločinů typu akce „Kámen“. Původcem těchto stále ještě málo známých a kdysi přísně utajovaných akcí byla Státní bezpečnost, která tyto nezákonnosti páchala v Československu už krátce po únorovém převratu.

Badatelka Václava Jandečková se snaží šířit povědomí o těchto nepromlčených zločinech v nejrůznějších formách, tentokrát v komiksu.

Fantasy

Kadlečková Tereza: Chapadla Černé hvězdy

Fantasy román odehrávající se v postapokalyptickém světě, který z velké části pohltily oceány a lidé si v něm nechávají implantovat rybí symbionty.

Pro děti a mládež

Talavera Estelle: O statečném jednorozci Podtitul: Jak Měsíční paprsek zachránil svou zemi

Ilustrace: **Gey Eva María**
Adaptace: **Křišťanová Dita**

Jednorozec Měsíční paprsek tak rád dovádí na louce i v lese, ale nastaly zlé časy, jeho zemi dochází voda, je sucho. Zemi může zachránit jen modrý kámen. Měsíční paprsek se rozhodne, že všechny zachrání a vydá se na dlouhou cestu. Bude úspěšný? Kniha je určena začínajícím čtenářům. Najdete zde velká písmena, je tedy vhodná také pro čtení genetickou metodou.

Nesbø Jo: Noční dům

Čtrnáctiletému Richardovi, který se po tragických událostech přistěhoval k tetě a strýci do městečka Ballantyne, se smůla lepí na paty. Když přemluví spolužáka Toma, aby z telefonní budky někomu náhodně zavolal a vystřelil si z něj, vypadá to jako nevinná lumpárna. Jenže sluchátko vzápětí Toma sežere. Richardovi nikdo nevěří a po zmizení dalšího spolužáka ho čeká pobyt v nápravném zařízení. Jak dokáže, co se doopravdy stalo? A není náhodou všechno úplně jinak? Thriller s hororovými prvky, který vás pohltí.

24
týden
knihoven

Oslavenci měsíce – ŘÍJEN 2024

2. Milena JEŽKOVÁ	12. Květa MONDEKOVÁ
8. Věra TOUŠOVÁ	13. Rostislav KANTNER
9. Marie ROKŮSKOVÁ	15. Jaroslava FRÖMLOVÁ
9. Jana BAJČÍKOVÁ	17. Miloslava ZÍDKOVÁ
9. Emilie BALÁKOVÁ	23. Anna SEDLÁČKOVÁ
10. Eva MAŠKOVÁ	27. Marie PINCOVÁ
11. Martina POSPÍŠILOVÁ	

*Předsednictvo a výbor přeje všem oslavencům
pevné zdraví, štěstí, životní pohodu
a mnoho dalších let v kruhu rodiny a přátel.*

Očím jste odešli, v srdcích jste zůstali...

Dne 10. října uplyne
18 smutných let,
kdy nás navždy opustila
naše milovaná,
paní

Drahomíra Tesařová.

S úctou a láskou vzpomíná
manžel s rodinou.

*Kdo tě znal, v dobrém vzpomene.
Kdo Tě měl rád, nikdy nezapomene.*

Dne 31. 10. 2024 to bude
rok, kdy nás opustila
paní

Hana Trojáčková.

S láskou a úctou vzpomíná
celá rodina.

*Odchází tatínku, neznámo kam,
vzpomínky na tebe zůstanou nám.*

Dne 11. 10. 2024
uplynuly čtyři roky, kdy nás
navždy opustil
pan

Josef Dolejšek.

Vzpomínají děti s rodinami

I Březovka stárne

Lesní cesta Vltavská je bez nadsázky nejvíce navštěvovaným místem ve Volarských lesích. Její začátek, ještě než se zařizne do lesních porostů, je lemován břízami, a proto ji také Volarští nazývají Březovka. A právě tato část se stává pro výletníky nebezpečnou. V posledním roce se zrychlilo chřadnutí stromů v aleji a čím dál častěji dochází k pádům větví i celých stromů.

Zaměstnanci Městských lesů během léta zhodnotili postupně jednotlivé stromy a ty nejvíce nebezpečné, což je zhruba třetina, navrhli k pokácení. Protože chceme Březovku zachovat, pokácené stromy na jaře nahradíme novými. A jak jinak, opět břízami.

Při jarním sázení bříz uvítáme pomoc občanů, kteří se budou chtít na obnově Březovky podílet. Stačí, když nám dáte vědět na e-mail: info@mlvolary.cz a my se s vámi před začátkem prací spojíme.

Miroslav Řežábek, Městské lesy Volary

Josef, Václav, Kateřina

Předposlední srpnový víkend naše město ožilo tradiční dvoudenní slavností. K průběhu letošních Volarských slavností dřeva se v zářijovém vydání vrací Volarský zpravodaj rozhovorem s ředitelem KIC Jaroslavem Pulkrábkem, klíčovou osobou při náročné organizaci a přípravě programu. Vedle toho, že 30. ročník byl kulatým jubileem slavností, byl zároveň i příležitostí k zamyšlení nad jejich budoucností. Nepochybuji o tom, že si organizátoři skvěle poradí se scénářem a obsahem i příštích ročníků.

Mně osobně třicetiletí Volarských slavností dřeva vrací ve vzpomínkách do doby, kdy jsem jako starosta v roce 1994 zahajoval jejich první ročník. Hlavní téma slavností – Volary a dřevo – už bylo dáno z předešlého „zkušebního“ roku a navazovalo na hospodářskou tradici města. Ale život ve Volarech se v každé historické epoše utvářel i na dalších hodnotách – světských i duchovních – a v mnohém ve své době svojí jedinečností a originalitou předčil jiná města a obce regionu. V architektuře, národnostním mixem obyvatel, a především těsným sousedstvím se dvěma dalšími zeměmi – Německem a Rakouskem. Stál jsem o to, aby se i tahle skutečnost v našich slavnostech odrazila. Tak se od samého počátku do jejich programu vedle živých ukázek tradičních dřevařských řemesel a výroby, jarmarku, kulturní produkce a lidové veselice dostal i soutěžní víceboj družstev Volar a partnerských měst z Bavorska a Rakouska.

Svoje kulaté výročí také letos, bohužel v tichosti, oslavily tři volarské zvony – Josef, Václav a Kateřina – odlišné v dílně paní Marie

Tomáškové-Dytrychové z Brodka u Přerova, které jsou s Volarskými slavnostmi dřeva neodmyslitelně spojeny.

Neděle 21. srpna 1994 začala po ránu v centru města vzletem horkovzdušného balonu. Tou dobou také již nedaleko stála vyřazená vojenská houfnice a budila nemalou pozornost přítomných. Pro trojici nových zvonů byla na věži našeho kostela připravena prázdná místa po jiných, za války zrekvírovaných zvonech, roztavených pro zbrojní účely. Naše přistavené dělo čekal opačný osud – symbolické přetavení na zvon. V připraveném happeningu bylo před zraky přihlížejících přeškrtnuto a obratem prodáno do železného šrotu. Utržené peníze rovnou putovaly do kasy probíhající finanční sbírky k úhradě největšího ze zvonů.

Jejich křest a vysvěcení před volarskou radnicí, kterých se zhostil generální vikář českobudějovické diecéze Václav Dvořák, byly klíčovou událostí a zlatým hřebem programu. Nemalou mírou ho obohatilo předvedení „živých obrazů z dějin Volar“. V nich za režie pana Stanislava Kopeckého z Českých Budějovic, autora doprovodných textů, namluvených členy Jihočeského divadla, vystoupili členové volarského divadelního spolku Ulita společně s dalšími občany města. Pro všechny zúčastněné na církevním obřadu a pro tři desítky místních, kteří vystoupili ve výpravných, historicky kostýmovaných scénkách, jako i pro tisícvku přihlížejících to byl bohatý kulturní a duchovní zážitek. A pro 1. ročník Volarských slavností dřeva to bylo okázalé i důstojné a v následujících letech již neopakovatelné finále.

Největší z nových zvonů, Kateřina, zakoupený z výnosu občanské sbírky a nemalých sponzorských darů, je majetkem města a stál téměř 400 000 Kč. Váží 835 kg, na spodním průměru měří 114 cm a zní tónem Fis 1. Je na něm znak města a nápis „Lidskou svobodu, lásku a dobrotu svým srdcem oznamuj“, který vítězně vzešel z vyhlášené ankety a jeho autorkou je paní Ludmila Macháčková. Na základě smlouvy města s tehdejší děkanem panem Františkem Honsou, který myšlenku pořízení zvonů nadšeně podporoval, je městský zvon umístěn na věži kostela sv. Kateřiny a může sloužit i církevním účelům. K připomenutí slavné éry Zlate stezky se na pár let obnovilo i tzv. soumarské zvonění, které kdysi obchodním karavanám ukazovalo cestu do našeho města.

Pořízení trojice zvonů během necelého roku z výnosu dvou sbírek – občanské a církevní – jak se to u nás před třiceti lety podařilo, je dodnes v rámci celé České republiky nevidaný kulturní, duchovní a občanský počín, budící respekt a úctu. Je ukázkou tvůrčího patriotizmu, díky kterému 21. srpna 1994 krátce po poledni poprvé pro všechny obyvatele města, ať věřící nebo bez vyznání, zazněly z věže volarského kostela v silném čtyřakordu i se starým zvonom Marií hlasy Josefa, Václava a Kateřiny a roznášely se od města dál do rozlehlé okolní kotliny...

Jsem dodnes rád, že na tom všem mám svůj podíl.

*Svatopluk Vokurka,
starosta 1990–1998*

SÁL KINA VOLARY
ČTVRTEK 17. ŘÍJNA 2024 - 16:00

KIC EVOLARY

Divadelní soubor Natalie Venturové

ZLATOVLÁSKA

KIC EVOLARY

**Jeanette Baroness
Lips von Lipstrill**
1924 - 2005

6. 11. 2024
17:00
Infocentrum
Volary

KIC EVOLARY

**odhalení pamětní desky
a vernisáž výstavy**

PÁTEK 22. LISTOPADU 2024, 18:00
RADNIČNÍ SÁL VOLARY

JAN LAKOSIL :

**TAJEMSTVÍ
ŠUMAVSKÝCH
BUNKRŮ**

PREZENTACE KNIHY, PŘEDNÁŠKA, AUTOGRAMIÁDA

VLSTUPNE DOBRŮVOLNĚ

KIC EVOLARY

Technická ul. Bělá pod Bezdězem
okres Blatná, 378 01
Foto: Saldel

ZDENĚK
izer

19:00 hod. - Kino

27.11.2024 VOLARY

PŘEDPRODEJ: Informační centrum Volary, Náměstí 325, tel.: 910 001 810
a dále on-line na: www.ticketevent.cz

Tatran Volary má odehrané čtyři zápasy 8. ligy OP Prachatice

Odehrané zápasy: Tatran – Lažiště 2:1 | Dub – Tatran 6:1 | Tatran – TJ Zbytiny 1:6 | Tatran – Vítějovice 0:7

Zbývající zápasy podzimu

MUŽI

sobota 5. 10., 16:00	Tatran – Čkyně B
neděle 13. 10., 16:00	Strunkovice nad Blanicí – Tatran
sobota 19. 10., 15:30	Tatran – Vlachovo Březí B
neděle 27. 10., 14:00	Sokol Zdíkov – Tatran
sobota. 2. 11., 14:00	Tatran – Svatá Maří

STARŠÍ PŘÍPRAVKA

pátek 4. 10., 16:00	Vlachovo Březí/Prachatice – Tatran
sobota 12. 10., 10:00	Tatran – Netolice
pondělí 14. 10., 15:30	Husinec – Tatran
sobota 26. 10., 10:00	Tatran – Lhenice
pátek 1. 11., 15:30	Strunkovice – Tatran

MLADŠÍ ŽÁCI

sobota 5. 10., 10:00	Tatran – Netolice
sobota 12. 10., 10:00	Tatran – Nebahovy
sobota 19. 10., 10:00	Tatran – Husinec/Vlachovo Březí
středa 23. 10., 16:30	Prachatice – Tatran
sobota 2. 11., 10:00	Tatran – Stachy/Zdíkov
pátek 8. 11., 14:00	Strunkovice – Tatran

MLADŠÍ PŘÍPRAVKA

pátek 11. 10., 16:00	Tatran – Lhenice
pátek 18. 10., 15:30	Vacov – Tatran
pátek 25. 10., 14:30	Tatran – Husinec
pátek 1. 11., 14:30	Vlachovo Březí – Tatran

Ladislav Beran

Počasí ve Volarech – srpen 2024

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	17,6 °C	
minimální teplota	5,1 °C	23. 8.
maximální teplota	32,4 °C	13. 8.
úhrn srážek	95,4 mm	
maximální náraz větru	13,1 m/s	13. 8.
sluneční svit	243 hod.	
letní den (max 25,0 °C a vyšší)	18x	
tropický den (max 30,0 °C a vyšší)	3x	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	16,3 °C	
minimální teplota	2,5 °C	23. 8.
přízemní minimální teplota	0,9 °C	23. 8.
maximální teplota	31,4 °C	13. 8.
maximální náraz větru	14,1 m/s	13. 8.
úhrn srážek	90,6 mm	
letní den (max 25,0 °C a vyšší)	17x	
tropický den (max 30,0 °C a vyšší)	2x	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	16,0 °C	
minimální teplota	1,3 °C	23. 8.
přízemní minimální teplota	0,2 °C	23. 8.
maximální teplota	31,7 °C	13. 8.
letní den (max 25,0 °C a vyšší)	18x	
tropický den (max 30,0 °C a vyšší)	3x	

Dolní Sněžná, 925 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	18,8 °C	
minimální teplota	10,0 °C	26. 8.
maximální teplota	29,3 °C	14. 8.
úhrn srážek	51,6 mm	
letní den (max 25,0 °C a vyšší)	12x	

Volary, Mlýnský potok, 755 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	15,7 °C	
minimální teplota	2,5 °C	23. 8.
maximální teplota	32,4 °C	13. 8.
letní den (max 25,0 °C a vyšší)	18x	
tropický den (max 30,0 °C a vyšší)	4x	

Stögrova Huť, Jedlový potok, 751 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	15,5 °C	
minimální teplota	0,9 °C	23. 8.
přízemní minimální teplota	-1,3 °C	23. 8.
maximální teplota	31,1 °C	13. 8.
letní den (max 25,0 °C a vyšší)	15x	
tropický den (max 30,0 °C a vyšší)	3x	

TOP 10 nejchladnějších lokalit v ČR

lokality (okres)	hodnota
1. Kvilda – Perla (PT)	-1,5 °C
2. Březník (KT)	-1,4 °C
3.–4. Jizerka, rašeliniště (Jizerské h.)	-1,2 °C
3.–4. Velká Jizerská louka (Jizerské h.)	-1,2 °C
5. Horní Jizera (Jizerské h.)	-1,1 °C
6.–8. Rokytská slat' (KT)	-0,9 °C
6.–8. Knížecí Pláně (PT)	-0,9 °C
6.–8. Žďárek (PT)	-0,9 °C
9. Jelení (Krušné h.)	-0,7 °C
10. Jizerka (Jizerské h.)	-0,2 °C
15. Stögrova Huť, Jedlový potok	0,9 °C

Ivo Rolčík, www.pocasi-volary.cz a www.meteo-sumava.cz

Vyhodnocení léta 2024 ve Volarech

Jaké bylo léto 2024 ve Volarech z pohledu počasí? Horké, deštivé, či snad suché? Již od roku 2007, tedy 18. rokem probíhá v Tolarově ulici měření teploty, postupně i srážek, větru a slunečního svitu. Z naměřených dat lze kvalitně porovnat, jak se klima v naší volarské kotlině mění.

Teplota vzduchu a statistika letních a tropických dnů

Jako první zhodnotíme průměrnou teplotu za celé klimatologické léto, čili od 1. června do 31. srpna. Léto 2024 přineslo průměrnou teplotu 17,2 °C, bylo tedy teplotně lehce teplejší, než to loňské (16,5 °C). V porovnání s posledními 18 lety (15,8 °C) jde o teplotně nadprůměrné léto, po létě 2019 dokonce druhé nejteplejší.

Letos byl z letních měsíců nejchladnější červen (16,2 °C), následoval srpen (17,6 °C) a nejteplejší byl červenec (17,7 °C).

S teplotou souvisí i statistika letních a tropických dnů. V období od června do srpna, bylo ve Volarech 45 dní s teplotou nad 25 °C (loni 35 dní), průměr činí 29 dní. Šlo tedy o výrazně nadprůměrný rok, hodnota 45 dnů dokonce vyrovnala rekord roku 2015. Tropického dne, kdy maximální teplota překročí 30 °C jsme se letos ve městě dočkali 6x, v loňském létě bylo tropických dní více, a to 11. Rekordní počet (20) si drží rok 2015 (pozn. tropický den je statisticky zároveň i letním dnem). Teplotní maximum léta 2024 má hodnotu 32,4 °C naměřenou 13. srpna. Rekordní teplota vzduchu z července roku 2013 s hodnotou 34,1 °C tak odolává už 11 let.

Nejnižší teplota za klimatologické léto (4,1 °C) byla v centru města naměřena 14. června. Při nejteplejší noci se teplota dostala na minimální hodnotu 16,5 °C, a to z 11. na 12. července. Do tropické noci tak chybělo 3,5 °C. V katastru Volar jsme přeci jen ale jednu tropickou noc zaznamenali. Byla to noc z 29. na 30. srpna, kdy na Dolní Sněžné neklesla teplota pod hranici 20 °C, minimum zde bylo 20,1 °C.

Sluneční svit

Teplotu vzduchu ovlivňuje i doba trvání slunečního svitu. V letošním létě jsme mohli pocítit obvyklé množství slunečních paprsků. Sluneční svit dosáhl v létě doby trvání 704 hodin, což je asi 9 hodin nad průměrem posledních let. Nejvíce slunce svítilo v červenci (234 hodin), následoval červen (229 hodin), nejchudší na sluneční svit byl srpen (185 hodin).

Srážkové úhrny

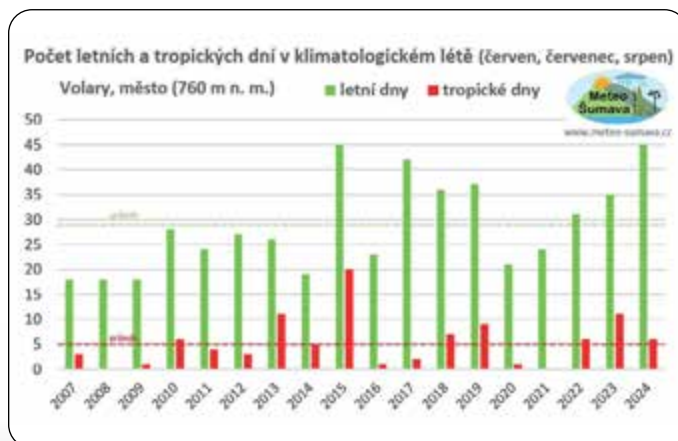
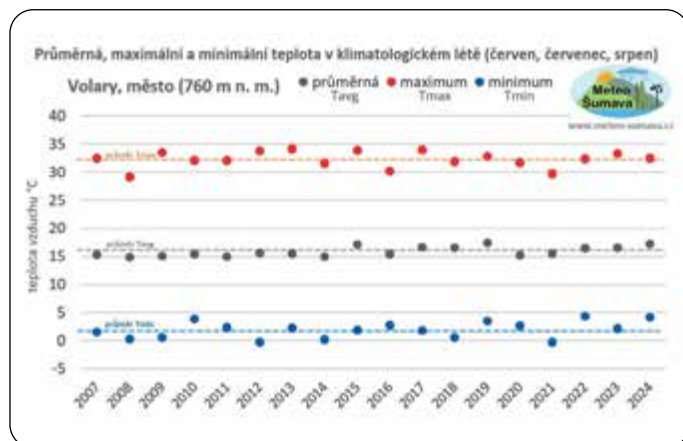
Jaké bylo léto z pohledu srážek? Střídala se opět vlhčí a sušší období. Za tři letní měsíce spadlo celkem 287 litrů vody na každý čtvereční metr, což v porovnání s obdobím 2009–2023 dělá 91 % průměru. Jde tedy

o spíše sušší léto. To vůbec nejsušší ve výše uvedeném období bylo v roce 2015, kdy spadlo jen 118 mm vody. Srážky byly rozloženy nerovnoměrně, což je pro letní období typické. V rámci měsíčních úhrnů šlo ale o docela vyrovnané hodnoty. Červen byl na srážky nejbohatší (106 mm), následoval srpen (95 mm) a červenec (86 mm). U srážek se také hodnotí počet dní, kdy spadne alespoň 1 litr vody na metr čtvereční (1 mm) za den. V letošním létě bylo takových dní 37, což téměř odpovídá průměru posledních let (34). Nejméně deštivých dní bylo v extrémně suchém létě roku 2015 (22 dní). Pokud bychom se zaměřili na denní úhrny nad 10 mm, bylo takových dní letos v létě 9, rovnoměrně po třech v každém měsíci. Nejdeštivějším dnem léta byl 13. červenec, kdy spadlo ve Volarech 32 mm srážek. Silné bouřky se letos městu opět našťastí vyhnuly, i tak bylo od června do srpna zaznamenáno 20 dní s bouřkou.

Letošní léto tak bylo ve Volarech, co se týče porovnání s lety 2007–2023, teplotně nad průměrem a srážkově podprůměrné.

Ivo Roličík

pocasi-volary.cz, meteo-sumava.cz

JEANETTE BARONESS LIPS VON LIPSTRILL

Vystupovala mimo jiné s Edith Piaf, Frankem Sinatrou, Bobem Hopem, Marlene Dietrichovou nebo Josefínou Bakerovou. Slavila úspěch v bezmála třicítce zemí. Filmový režisér André Heller ji poté, co spolu absolvovali turné po celé Evropě, uvedl na Broadway. Tleskal ji iránský šáh Rezá Pahlaví, jugoslávský prezident Tito i Václav Havel. V roce 2004 získala od rakouského prezidenta čestný odznak za služby Rakouské republice. A celý ten poměrně neobvyklý příběh začal přesně před sto lety ve Volarech, v domě naproti kostelu. A nenechte se zmást pocitem, že začínáme vyprávět o někom zcela jiném. Zdání klame.

V domě č. p. 143, který v rohu volarského náměstí stojí dodnes, se 6. listopadu 1924 v rodině místního obchodníka Maximiliána Schmida a jeho manželky Susanne, rozené Sitterové, narodil druhorozený syn Rudolf. Matka pocházela ze zmíněného domu, Maximilián byl však přespolní. Přestože se narodil hned za hranicemi s Bavorskem, v necelých dvanáct kilometrů vzdušnou čarou vzdálené osadě Schnellzipf, nebyl ve Volarech příliš vítán. Volary totiž bývaly do sebe uzavřené a vůči okolí nedůvěřivý svět. A místní neradi vyvdávali své dcery z městečka ven. Zpočátku to nevypadalo příliš dobře, ale když Maximilián z kapes vytáhl několik plechovek od krému na boty až po okraj naplněných zlatými mincemi, byla svatba dojednána.

Matka Susanne, prarodiče a strýc Wilhelm

Mladý Rudi

Obyvatelé Šumavy přijímají jméno po chalupě, ve které žijí. A ten, v němž se narodil Rudolf, nesl domovské jméno Meil. A tak i Rudolf byl, více než pod svým úředním jménem znám coby Rudi Meil.

Malý Rudi měl od počátku tak trochu jiné zájmy. Jestliže starší bratr Max toužil být pilotem, (kterým se koneckonců i stal a jako letecký instruktor učil létat Nikiho Laudu), Rudi si hrál s panenkami a s loutkovým divadélkem, na které bratr nalétával svými letadélky a bombardoval kulisy i nábytek pro panenky. Při svátku Božího Těla Rudi tak záviděl děvčátkům v šatíčkách, rozhazujícím před průvodem růžové kvítky, až ho matka oblékla do šatíček a mohl jít s nimi. Malá tragédie se odehrála před prvním svatým přijímáním. Byly mu ostříhány

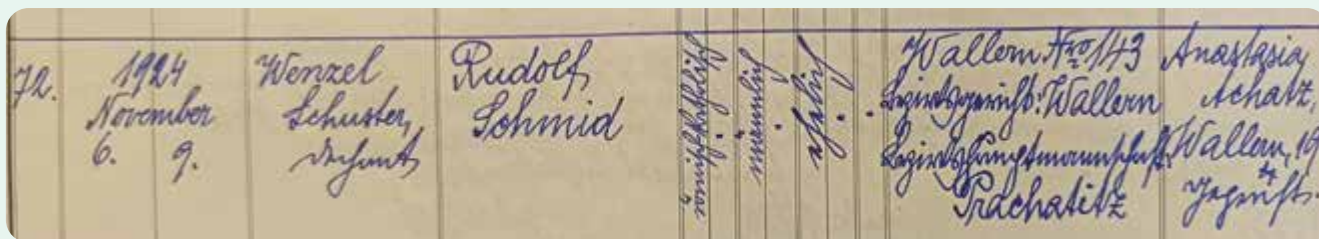
jeho dlouhé vlasy a musel si obléci kalhoty. Slzy opět zahrnala matka, která mu navlékla velkou bílou, krajkami zdobenou šerpu, což Rudiho utěšilo.

Ve škole to neměl zprvu jednoduché. Jelikož se narodil v listopadu, byl ve třídě zdaleka nejmladší a oproti ostatním opožďenější. Navíc byl levák, což se v té době napravovalo pleskáním přes ruce.

Velkou láskou a vášní mu bylo kino. Navštěvoval ho každou neděli. Miloval filmy s Marikou Röck, Rositou Serano a především se švédskou herečkou a zpěvačkou Zarah Leander. Stačil mu jeden poslech, a pamatoval si jak melodii, tak slova, čímž udivoval kamarády i dospělé. Bohužel velká část filmů byla mládeži nepřístupná. Ale i s tím si poradil. V kině se hrávalo a vlastně stále hraje divadlo, a tak před plátnem bylo velké

Volary s kostelem a školou, kterou Rudi navštěvoval.

Zápis v matriční knize o narození Rudolfa Schmida

podium. Před promítáním se sál větral, a tak dvě hodiny před projekcí proklouzl do sálu a schoval se pod podiem. Až když se zhaslo, mohl vylézt ven.

Rudi měl mnohem blíže k dívčímu světu než k chlapeckému. To však nebránilo, aby se nestal hlavou klučičí party, jelikož vymýšlel ty nejlepší lumpárny a klukoviny. Jednou v noci například neoblíbenému sedlákovi ve stodole rozebrali žebříňák, vynosili ho na střechu a tam znova sestavili.

Rudi dospíval a jako každý kluk jeho věku začal randit s děvčaty. Ale i s kluky. Často byl pro své pěvecké umění zván na svatby, kde vystupoval v ženském přestrojení a zažil zde nejedno překvapení a zkušnost.

Přes nesporné pěvecké a taneční nadání se vyučil fotografem. V roce 1941 jako sedmnáctiletý mladík narukoval do Wehrmachtu. A neměl to snadné. Sličná štíhlá postava, krásné, až ženské nohy. Ale časem se v jednotce vytvořila jakási symbióza. Rudi měl odpor ke zbraním, ale měl vždy pečlivě srovanou skříňku a ustlaný kavaltec. Ostatní to měli opačně. On se jim proto staral o skříňky, oni jemu o zbraň.

Nasazen byl v Itálii, a přestože se bojů samotných aktivně neúčastnil, krutostí války poznal. Při ostřelování jejich pozic zemřelo několik jeho blízkých přátel a on sám vyvázl jen zázrakem. V porovnání s boji na západní, či dokonce východní frontě však byla jeho účást ve válce spíše poklidná.

Život v armádě přinášel množství zážitků, setkání, vztahů s obojím pohlavím, i konfliktů. Často si ho pro jeho štíhlou postavu a jemný obličej pletli s dívkou, nebo mu nadávali do gayů. To ho přimělo přemýšlet, že s ním asi není všechno úplně v pořádku.

Je třeba poznamenat, že v nacistickém Německu v letech 1933 až 1945 byli homosexuálové pronásledováni a tisíce jich byly uvězněny v nacistických koncentračních táborech. Za homosexuály nacisté považovali i osoby, které bychom dnes označili spíše jako transgender nebo queer.

Ale vraťme se k Rudimu. Při jednom z dělostřeleckých útoků na jejich ubikace se napil vody ze studny a onemocněl břišním tyfem. Zachvátily ho vysoké horečky a omdlel. Lékař nařídil hospitalizaci na infekčním oddělení. Zprvu se léčil v ženském klášteře přeměněném na nemocnici. Ale s blížíící se frontou byl neustále přesouván, a protože nikde nebylo k dispozici infekční oddělení, byl poslán po vlastní ose dál.

Jeho putování po špitálech se tak postupně proměnilo v útěk domů. S ohledem na množství hlídek chytající dezertéry to byla anabáze velice nebezpečná a dramatická. Několikrát byl zadržen a jen shodou okolností a šťastných náhod unikl popravě. Hladový, špinavý a zanedbaný se přibližoval k domovu. Pouhých patnáct kilometrů od rodného města byl donucen se zapojit do opevňovacích prací domobrany. Při noční hlídce se mu podařilo utéci a za chvíli byl konečně doma. To už byl konec války doslova za dveřmi. Přišli Američané a byl zajat. Avšak po krátké době se mohl opět vrátit. Válku přežil a domů se letadlem vrátil i bratr Max. Válka skončila, ale trable nikoli. Němcům byli zabaveny veškeré cennosti, rádia, jízdní kola a mnoho dalšího. Museli na rukáve nosit bílou pásku s písmenem N a přišli o veškerá občanská a v podstatě i lidská práva. Mezi lidmi se začaly šířit různé fámy. Třeba že je pošlou na Sibiř. Otec hned po odchodu Američanů, které nahradili Češi, uprchl přes hranice, kde měl ve Schnellzipfzu po rodičích domek. Malý a zchátralý, ale v té době měl cenu zlata. Po jednom z mnoha incidentů ho následoval i Rudi. Byl zastaven na ulici několika Čechy, a protože měl bílé podkolenky, byl surově zbit. Matka tedy rozhodla, že musí utéct za otcem. Což nebyl žádný problém. Hranici od války přecházel mnohokrát, když se snažili zachránit alespoň nějaký majetek.

Dlouho se však ve Schnellzipfzu neohřál a bez peněz a reálné představy o budoucnosti odjel do Mnichova, kde se ubytoval u své tety. Díky podpoře příbuzných a přátel začal navštěvovat baletní školu Madame Karinské i hodiny zpěvu a herectví.

Ředitel jednoho malého varieté na předměstí vyhledával talenty mezi začínajícími umělci, a tak Rudi sebral odvahu a šel zkusit štěstí. Moc zkušeností neměl, tedy vyjma vystoupení na svatbách a různých večírcích v rodných Volarech ještě před válkou nebo během ní, kdy s vojenským orchestrem příležitostně imitoval zpěv Zarah Leander, Mariky Röck a Erny Sack – svých dětských idolů. A tak si vymýšlel a přikrášloval. Ředitel však byl natolik zkušený, aby jeho lži prokoukl, leč zároveň poznal Rudiho nesporný talent. Nabídl mu angažmá, ale jen pod podmínkou, že bude vystupovat jako žena. Vizážistka mu připravila nádherné kostýmy a začali cvičit. Pohyby, gesta, tanec. K rozmrzelosti Rudiho dosavadní učitelky baletu, která doufala, že z něj jednou vychová hvězdu klasického baletu.

S bušícím srdcem stál poprvé na podiu. Zpíval, tančil a občas se dokonce ozval i potlesk. Ale když si na konci vystoupení sundal paruku a diváci zjistili, že byli oklamáni, nastal nadšený jásot. Zprvu byl nervózní, od napětí ho bolely svaly po celém těle, ale každým dalším vystoupením se cítil uvolněnější, jistější a na výkonu to bylo rozhodně znát.

Ve varieté se zabydlel, starší zkušenější kolegové se k němu chovali přátelsky a pomáhali mu. Jednoho dne mu však do života vstoupil muž jménem Helmut Münchow, který rozhodujícím způsobem nasměroval a posunul jeho kariéru a v krátké době ho dostal do největších a nejznámějších varietních show na světě.

pokračování příště

-r-

KIC
EVOLARY

PRACHAŘ

Divadlo—verze

WWW.DIVADLOVERZE.CZ

SUCHÁNKOVÁ

PRACHAŘOVÁ

Mesiáš

BARLOW / ZIELINSKI

5. prosince 2024

19:00

sál kina Volary

vstupné 350 Kč
předprodej v infocentru Volary

CHMELA

Dům číslo popisné 159 v ulici K. V. Raise, v lokalitě dříve nazývané Bohlhaus, pochází patrně z 18. století. V roce 2005 vyhořel a poté byl v původní podobě obnoven, a to tak citlivě, že je i nadále památkově chráněn. Starší fotografie pochází z roku 1940 a je na něm patrné, kudy v té době tekla Volarský potok.

